

LIZZIE VAN DEN HAM

Jackie en Jones

Een zomer vol liefde en misverstand

UITGEVERIJ GLB

Colofon

Copyright © 2022 voor deze uitgave

Uitgeverij Grote Letter Bibliotheek Deventer

ISBN 9789036439961

NUR 343

Gedrukt op papier met FSC-certificaat

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Uitgeverij Grote Letter Bibliotheek, Postbus 583, 7400 AN Deventer

**Deze uitgave kwam tot stand in samenwerking met Uitgeverij Dutch Venture Publishing
2019 © Lizzie van den Ham en Dutch Venture Publishing
Tekstredactie: Jen Minkman**

Alle rechten voorbehouden

**Voor meer informatie of bestellen
www.boekenmetgroteletters.nl**

HOOFDSTUK EEN

Jackie.'

Ze bleef staan bij de deur die naar het kantoor van haar baas leidde met haar plastic bekersmetje smakeloze automaatkoffie nog in haar hand. Wat klonk Bas serieus... zou ze iets verkeerd hebben gedaan?

'Ja?' Ze stapte aarzelend naar binnen.

Bas keek op met zijn borstelige, donkerbruine wenkbrauwen gefronst. Hij zag er zorgelijk uit. 'Eloise heeft net gebeld. Ze heeft haar been gebroken tijdens haar vakantie in Zwitserland.'

'Jemig, echt? Wat vervelend voor haar.' Arme Eloise: die had zo uitgekeken naar haar wandelvakantie in de buurt van Bern. Hoewel Jackie, Eloise, Joost en Debbie voor een reisbureau werkten, kwamen ze er zelf amper aan toe om voor de lol op vakantie te gaan. Bas Schulte, de hoge baas, had ooit het familiebedrijf van zijn vader overgenomen en had jonge mensen ingehuurd die het geen probleem vonden om én de reizen op kantoor te organiseren én als reisleider mee te gaan. Zo hielden ze "feeling met het product dat ze aanboden", zei hij, en daar was Jackie het mee eens. Het leek haar maar niks

om reizen te organiseren en vervolgens de uitvoering aan een ander over te laten. De job die ze had bij Troubadour Themareizen was een ware droombaan voor haar.

‘Ja, en vervelend voor ons,’ vervolgde Bas. ‘Want Eloise stond ingeroosterd om over een week die reis naar de Dordogne te begeleiden, maar dat kan nu natuurlijk niet.’

Jackie keek Bas met grote ogen aan. ‘Shit.’

‘Zo zou ik het niet verwoord hebben, maar, ja, dat is het inderdaad.’ Bas’ gezicht lichtte op. ‘Gelukkig heb ik jou!’

Ze keek hem verward aan. Waarom werd hij daar zo gelukkig van? Haar afdeling was het Verenigd Koninkrijk: themareizen naar Stonehenge en Glastonbury voor de druïdische fanaten, Schotland voor de mensen die in de voetsporen van Braveheart wilden treden, en York plus omgeving voor de Vikingfans. ‘Ik snap niet helemaal...’ begon ze.

‘Jij gaat die reis overnemen.’ Bas was niet echt sterk in vragen stellen. Nou was hij in principe haar baas en kon hij een hoop van haar eisen, maar dit viel haar wat rauw op haar dak. En al helemaal omdat ze in totaal tien woorden Frans sprak. Misschien zelfs maar negen.

‘Maar...’ stamelde ze. ‘Ik zou over drie we-

ken naar Schotland gaan.'

'Dan ben je mooi op tijd terug. Het is net begin juli.'

'En de Braveheart-reis is nog lang niet volledig geregeld.'

'Dat doet Joost wel. Die heeft die reis ook een keer gedaan.'

Dat was waar. Jackie slikte. 'Waarom vraag je mij dan?

Kan Joost niet?'

Bas keek haar met opgetrokken wenkbrauwen aan. 'Joost spreekt geen woord Frans, en jij wel.'

Oh ja? wilde ze zeggen, maar ze beet snel op haar lip.

Oh God. Oh grote, gruwelijke hemel. Ineens snapte ze waarom Bas dacht dat zij geknipt was om deze reis over te nemen. Razendsnel gingen haar gedachten terug naar de dag waarop ze haar sollicitatiebrief en CV op de bus had gedaan naar Troubadour Themareizen: op het laatste moment had ze nog even twee talen toegevoegd op haar CV omdat ze dacht dat het haar kansen zou vergroten. Ze was voor de baan op de afdeling 'Verenigd Koninkrijk' gegaan, dus ze had niet gedacht dat ze haar belabberde Duits en niet-bestaande Frans ooit nog

eens zou moeten gaan gebruiken. Nu wreekte haar opschepperige CV zich. Bas had de lijst met “talen die Jackie spreekt” nageplozen en een uitweg uit zijn misère gezien.

‘Ja,’ stamelde ze. ‘Ja, dat is zo. Nou, eh, *très bien* dan maar.

Ik regel wel wat, afspraken verzetten en zo.’

‘Prima. Ik stuur je zo een mail met alle info die Eloise al had. Kan je nog even wat hotels nabellen voor je straks naar huis gaat.’ Bas glimlachte zo oprecht blij naar haar dat Jackie zich een enorme schurk voelde. En dat was ze ook. Ze moest hem gewoon nú opbiechten dat ze de taal niet sprak, maar ze durfde niet. Wat zou Bas wel niet van haar denken?

‘Mijn neefje heeft gezegd dat hij misschien ook mee gaat,’ zei Bas afwezig, terwijl hij zijn mail openklikte. ‘Hij heeft altijd al eens de kastelen- en grottenreis willen doen.’

Oh. Wauw. Briljant. Niet alleen moest ze een reis begeleiden in een land waarvan de inwoners erom bekend stonden uit pure koppigheid geen Engels te spreken, maar Bas’ bloedeigen neef zou haar ook nog in haar nek hijgen. Die zou waarschijnlijk van elke blunder verslag uitbrengen. ‘Leuk,’ piepte Jackie, voordat ze de deur uit liep en met een rood hoofd koers zette

naar haar bureau in de hoek.

Ze moest ogenblikkelijk Nina bellen.

HOOFDSTUK TWEE

Om kwart over vijf stapte Jackie in haar knal-groene Opel Agila en scheurde het parkeerterrein af. Nina had tot drie keer toe haar mobiel niet opgenomen en Jackies appjes leken ook niet aan te komen. Zou de telefoon van haar huisgenoot en beste vriendin soms uit staan? Waarom dan?

Ze navigeerde door de drukke straten van Amsterdam en dankte de Heer voor de parkeerplaats die ze even later precies voor haar deur van het luxe appartement op de Keizersgracht vond. Normaal moest ze minstens een kwartier rondrijden voor ze een plekje had. Dat was dan ook het enige waar ze de Heer vandaag voor kon bedanken, bedacht ze zuur, want voor de rest was het natuurlijk een drama.

‘Ben je thuis?’ riep ze omhoog, toen ze eenmaal in de hal stond en de steile trap naar de tweede verdieping op begon te klimmen.

Geen antwoord.

Jackie draaide de deur open die naar het appartement leidde dat Nina bezat en met Jackie deelde. Nina’s familie was stinkend rijk en haar vader had dit huis voor haar gekocht (de begane

grond en eerste verdieping huurde hij uit aan een advocatenkantoor) toen Nina haar eigen bedrijf in sieradenontwerp was begonnen. Jackie betaalde wel wat huur, maar dat was meer voor de vorm. ‘Nien?’ riep ze nog eens.

Gekreun uit de slaapkamer aan de linkerkant begroette haar. Geschrokken gooide Jackie de deur open. Daar zag ze Nina met de gordijnen dicht op bed liggen. Zo te zien had ze een slaapmasker op.

‘Heb je migraine?’ vroeg ze zachtjes.

‘Hmm-hmm.’ Nina klonk heel zielig. Hier had ze wel vaker last van vlak voor ze ongesteld moest worden, maar als ze een slaapmasker op had om het weinige licht dat nog naar binnen kwam te blokkeren, was het wel heel erg.

‘Wil je pijnstillers? Een glas water?’

‘Ja, fijn.’

Nu snapte ze waarom ze Nina niet te pakken had kunnen krijgen. Zachtjes sloop Jackie de kamer van haar vriendin weer uit om in de keuken twee ibuprofen en een groot glas koud water te halen.

‘Kom, ik help je even,’ zei ze toen ze weer binnenkwam. Nina ging rechtop zitten en nam de twee pillen in met het water dat Jackie voor haar had meegenomen. ‘Zal ik weggaan en je

laten slapen?’

‘Nee.’ Nina ging met een van pijn vertrokken gezicht weer liggen. ‘Ik kan niet slapen van de koppijn en ik kan verder niets. Geen tv aan, geen whatsapp, geen boek... ik verveel me al uren dood. Klets maar wat tegen me aan.’

‘Oké.’ Jackie liet zich met een zucht naast Nina op bed zakken. ‘Ik wilde je eigenlijk ergens over spreken. Het heeft met werk te maken.’

‘Oh? Wil je soms Stonehenge-hangertjes bij me bestellen?’

‘Nee.’ Jackie beet op haar lip. ‘Ik wil dat je meegaat op reis.’

‘Naar Stonehenge?’

‘Nee, naar de Dordogne.’

‘Dat ligt toch niet in Engeland?’

Jackie schoot in de lach. ‘Nee, helaas niet.’

‘Waarom moet jij er dan heen? Dat is jouw afdeling helemaal niet!’

‘Omdat Eloise haar been heeft gebroken en niet meer mee kan en omdat Bas denkt dat ik vloeiend Frans spreek.’

‘Waarom denkt hij dat in godsnaam?’ mompelde Nina. ‘Je kunt er niets van.’ En zij kon het weten: Nina en Jackie hadden samen tot twee HAVO Frans gevolgd en toen al was het voor